

PRZYNIEWOLIĆ (6) *vb pf*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w niewolić).

inf przyniewolić (2). ◇ *fut 3 pl* przyniewolą (1). ◇ *praet 3 sg m* przyniewolił (2). ◇ *3 pl m pers* przyniewolili (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Zmusić, aby ktoś coś zrobił wbrew swej woli; premere HistAl; subicere Vulg [w tym: kogo (5)] (5) : [Aaron przeprosza Boga:] przyniewolili mię/ y zabić mię chcieli. nie zchućim to vczyńił. SkarŻyw 491.*

przyniewolić k(u) czemu (3): Ani ludziom ani zwierzętom pánuiemy/ mamy to łobie ná okrucieńtvo prziniewolić ku służbie człowieká *HistAl* I7; *Leop Gen* 15/13; *RejPos* 23.

[przyniewolić czym: Wy [...] niemielibyście [...] potrzeby czekać/ ani takowe⁸⁰ przymuśzenia ku obronie oyczyzny fwey/ którą bywaią przyćimieni ludzie śprośni á niczemni/ ktorzy niechczą pierwej nicz dobrego czynić/ ani o się radzić/ aż ie mułifz przyniewolić kijem/ powrozem/ prętem/ więżą. *OrzKsiąż Gv.*]

cum inf (1): Darius Hidaśpow fyn zayrzał Pánnonom wolności/ połtał ná nie Megabizá Hetmaná fwego/ ktory ie przyniewolił służyć *BielKron* 296.

[Ze zdaniem dopełnieniowym: Dyabeł krążyć y poduśzczać może; przyniewolić/ abyś zgrzeźzył/ on niemoże *HerbNauka* e5v.]

2. *Ograniczyć wolność [co] (1) :* Bo ow co fie z [*niewiastą*] wielkiego śtanu ożenił/ nie może być ináčzey áby wždy śtaniku fwego iáko táko przyniewolić nie miał/ bo iuż y więtfzym kofztem y w więtfzey powadze/ y w więtfzey trudności onę miłościwą chowác muśi/ niżli powinien wedle śtaniku fwego. *RejZwierc* 31.

Synonimy: 1. *kazać, przymusić, przynucić, przynukać, przypędzić, przywieść.*

Formacje współrdzenne cf NIEWOLIĆ.

Cf [**PRZYNIEWOLENIE**], **PRZYNIEWOLON**